

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

an 150 Lei
umătate 75 Lei
străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaș, jud. Târnavă-Mică
Intemeietori: † AL. LUPEANU-MELIN și IULIU MAIOR
Director IULIU MAIOR

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

O nouă constituție

După o adâncă și cuminte chibzuire
treburilor din afară și din lăuntru, Ma-
tatea Sa Regele a hotărât să schimbe din
nelli întreagă legiuirea țării și să dea
popului român o nouă constituție. Prin
tul întregii națiuni din 24 Februarie, a-
asta a și fost aprobată și de atunci are
racter legal.

În istoria politică a țării noastre a-
s lucru are o deosebită însemnătate, căci
constituție este mai mult decât o lege,
e însăși legea de temelie a întregii vieți
lești, legea legilor, mama tuturor legilor.
este tiparul și fundamentul, după care
e întocmită întreagă legiuirea unui stat.
ei o lege nu poate fi în afară sau în
tra constituției. Toate legile răsămă pe
stituție și se întocmesc după principiile
toare în constituție.

Aceasta arată care sunt drepturile și
prile cetățenilor în viața unui stat, re-
lează legăturile dintre ei și orânduiește
ul. Ea este ca o haină care îmbracă
apul unui neam și după care se desfă-
ră întreaga lui viață. Pe aceasta condu-
torii trebuia să se silească a i-o face cât
potrivită după firea și epucăturile lui,
pă vremurile în care trăiește, ca acel
am să nu fie stingherit de ea ca de o
hind prea strâmtă în dezvoltarea lui.

Înainte vreme țara noastră nu era o
constituțională. Constituția este o cu-
re a vremurilor mai noi. Până la în-
putul veacului al XIX-lea, atât în Mun-
ca cât și în Moldova, toată puterea era în
măa domnitorului, a lui vodă. Aceasta o
prindea cum credea el de cuvință cu a-
torul boierilor și la sfatul acestora.

Domii întocmiau legile, veghiau ca
să fie păsite, puneau dările și încheiau
cea sau porniau războiul. Întreagă viața
și era în mâna lor. Cu timpul și la noi,
ând pildă dela unele țări ale Apusului, a
truns tot mai mult gândul înființării unei
stituții.

Încă din 1822 au fost mai multe în-
cări și proiecte de constituții. În 1863
lucrat un proiect de constituție după
francesă, care a și fost votat de în-
aga populație a țării. Sub domnia lui
rol I s'a votat apoi, în 1866, o nouă con-
stituție lucrată după cea belgică și care
decursul vremurilor a suferit nume-
de schimbări. A venit apoi războiul cel
re. Granizele s'au lărgit. Frații de-un
ge și de-o limbă au fost uniți într'un
por mare, care începea o viață nouă.

De-acum vechea legiuire nu mai era bună
și în 1923 s'a și lucrat alta nouă, în spiritul
noulor vremi. De-atunci au trecut 15 ani
de muncă și de refacere în interior.

Azi țării i-s'a dat o nouă constituție
care să răspundă nevoilor firești ale ei.
Ea aduce cu sine o întărire a unității na-
ționale și o sporire a autorității și puterii
regale.

Între țară și rege nu se mai pune
niciun partid politic. Regelui i-se încredin-
țează întreagă autoritatea, spre a i-o păși
pe Români după serviciile făcute țării, după
funcțiile sociale. Țara a dat libertate re-
gelui de a alege de conducători oameni cari
ii crede mai folositori și mai potriviți.

Constituția păstrează toate libertățile
vechi, dar prevede întăritatea națiunii ro-
mâne în stat, apoi o altă alcătuire a par-
lamentului, răspunderi mari pentru miniștrii
și pedeapsa cu moartea în unele cazuri.

Alegătorii se împart de-acum înainte
după ocupațiunile lor și vor fi reprezentați
în statul țării de oameni ieșiți din sânul
lor, cari le cunosc durerile și lipsurile lor.

Noua constituție de azi este răsărită
din mijlocul poporului nostru, într'o vreme
de mari frământări și adâncă prefacere
socială. Ea este menită ca, prin dispozițiile
pe cari le cuprinde, să facă față împreju-
rărilor grele prin cari trecem și să asi-
gure liniștea și pacea în țara noastră.

Nepăsarea vinovată

România Mare a început în adevăr, prin
donă mari fapte de dreptate, care puteau să
ridice pe românul slugă la treapta românului
cetățean slobod. Sunt reforma agrară, cu îm-
proprietărirea, și reforma electorală, cu votul
obștesc.

Dintr'odată i-s'a dat românului și putere
materială, și putere spirituală, pentru a se
simți domn și stăpân în Țara sa.

Dacă simțul demnității omenești și cetă-
țenești ar fi fost așa de mare la plugarii noș-
tri, pe cât a fost de mare credința, iubirea și
dubul de jertfă al acelora ce au făcut cele două
mari reforme, azi mulțumirea ar fi obștească
în România.

Dar mulți frați ai noștri au primit cu ne-
păsare, și poate cu neînțelegere, aceste două
mari reforme.

Ce ar fi cerut simțul datoriei și al dem-
nității cetățenești în urma reformei agrare?
Nici mai mult nici mai puțin decât să se

schimbe toată suprafața țării într'o minunată
grădină, așa cum se pot vedea în apus. Oa-
menii au ajuns stăpâni pe pământul pe care
l au muncit și până atunci. Dar înainte l-au
lucrat de silă, din poruncă, și în mare parte
pentru folosul proprietarilor, nu pentru ei.
După reformă îi lucrează pentru ei.

Producția pământului s'ar fișputut înzece.
Calitatea produselor s'ar fi putut îmbunătăți.
Fiecare gospodar a avut timp să-și poată face
cele mai bune și mai din vreme arături. Să
are de trei și patru ori același teren. Să-și
îngrijească vitele, prășind solul bun.

În aproape douăzeci de ani dela unire
s'ar fi putut ajunge, că trenurile și corăbille
să nu mai răzbească a duce din România, pe
bani scumpi, cereale, vite, paseri, pește, ouă,
nutrețuri etc.

Dar iată că nepăsarea noastră, și lipsa
de mândrie de cetățean român, ne-au lăsat în
jug tot cu solul rău de vite, cu pământul rău
lucrat și ne la timp, fără nici un avânt eco-
nomic. Grădina care putea fi până azi România,
e încă ogorul rău lucrat, care produce pe hec-
tar mai puțin ca oricare alt pământ arabil
din lume.

Cine e de vină? Cine-i pricina sărăciei
și a nemulțumirilor? Noi înșine. Nepăsarea
noastră vinovată!

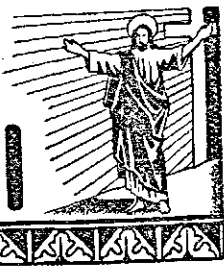
Și, cine e de vină că marea reformă elec-
torală, făcută cu scopul ca românul să porun-
cească în țara lui, a ajuns azi o unealtă de
teroare în mâna bătașilor, sau un mijloc de
corupție în mâna politicianului?

Tot nepăsarea noastră și lipsa noastră
de demnitate cetățenească.

Peutracă pe nime nu-l poți nici ciomăgi,
nici cumpăra cu bani ori cu țulcă, dacă nu
se lasă el ciomăgit și cumpărat. — Și atunci
să fim mai înceți, când punem vina mereu pe
alții pentru relele din România Mare și să ne
tragem pe seamă, că vinovații suntem noi!
(Dela „Astra“).

Întoarcerea tatălui prin fiu. Un
medic cunoscut din Paris și-a desmoștenit și
lăgonit înainte cu 10 ani fiul, fiindcă acela a
intrat în ordal călugăresc al Dominicailor,
unde s'a și preoștit. Săptămânile trecute acest
medic a mers la un prieten al său, medic și
el, și acolo a ascultat la radio o conferință, în
care se arătau, cu multă destoinicie, frumu-
seșile vieții călugărești. Medicul a recunoscut
în acel glas pe fiul său. Interesându-se mai
de aproape, a aflat că de fapt a fost propriul
lui fiu. În clipita aceea s'a hotărât că l iartă.
și l-a făgăduit că devine și el creștin cre-
dincios și cucernic. Iată ce e în stare să facă
rugăciunea fiului!

GRĂUNTE SUPLETEȘTI

Susținerea preoților

S'ar părea cam curios, să vorbesc despre susținerea preoților aici, când astăzi credincioșilor noștri nici prin gând nu le trece să se gândească la așa ceva. Dar pe mine tocmai aceasta mă îndeamnă să arăt datorința credincioșilor de a se îngriji de susținerea preoților și să le aduc dovezi atât din Vechiul cât și din Noul Testament că aceasta este o datorie a lor și că obiceiurile de astăzi nu sunt bune nici creștinești.

Ce spune Vechiul Testament

Dumnezeu poruncește, în cartea a patra a lui Moise, la cap 28, vers 26—31, că din toate câte le aveau Evreii cei vechi cele dintâi din bucate să le aducă bisericii și preoților. Tot în cărțile lui Moise se poruncește să se dea zeciuială sau dijmă Domnului. Afară de aceasta mai trebuia să plătească fiecare Izraelitean câte un jumătate de siclu dare la biserică, după cum ni-se spune la cartea a doua a lui Moise, cap 30, vers 12—15. Această dare sau dajdie a plătit-o chiar și Domnul nostru Isus Hristos, după cum cetim la Matei 17, 24—27: Și venind ei în Capernaum, au venit ceice luau dajde pentru biserică la Petru, și au zis: »Invățătorul vostru nu dă dajde?« Zis-a: »Da«. Și dacă a intrat în casă mai înainte, l-a întrebat Isus, zicând: »ce ți-se pare, Simone, împărații pământului dela cine iau dajdi, dela fiii lor sau dela străini?« Zis-a Petru lui: »dela străini«. Zis-a Isus lui: »așadară fiii sunt scutiți« (El fiind Fiul lui Dumnezeu, iar biserică a Tatălui său, nu era dator să plătească dare). Ci, ca să nu-i smintim pe ei, aruncă undița, și peș-

tele care va ieși întâi, ia-l, deschide-i gura și vei găsi un statir (cam patru Lei de argint). Acela luându-l dă-l lor, pentru mine și pentru tine«.

Așadară în Vechiul Testament toți Izraelitenii erau obligați să dea pargă, zeciuială și dajde bisericii și preoților. Dela această îndatorire nu s'a subtras nici Mântuitorul însuși, cu toate că el ca Fiul al lui Dumnezeu era scutit de a plăti dare Tatălui său. Inșă n'a voit să smintească pe nimenea.

Ce spune Noul Testament

Domnul nostru Isus Hristos a lăsat pe preoți în grija credincioșilor. De aceea le și zice celor 70 ucenici ai săi: »Și în aceeași casă să rămâneți, mâncând și bănd ce au ei acolo, căci vrednic este lucrătorul de plata sa« (Luca 10, 7). Așadară li trimite în lume și pe la casele oamenilor să predice, nu le dă însă voie să poarte nici pungă nici traistă, nici încălțăminte, căci vor găsi ei de mâncare și de beut la casele unde vor merge.

Și mai clar ni-se spune aceasta la I. Cor. 9, 7—14: »Cine slujește în oaste vreodată cu leafa sa? Sau cine sădește vie și din roada ei nu mănâncă? Sau cine paște turma, și din laptele turmei nu mănâncă? Au doară după om grăiesc acestea? Au nu și legea zice acestea? Pentru că în legea lui Moise este scris: »să nu legi gura bouului ce treeră«. Au doară de boi are grijă Dumnezeu? Nu vorbește oare într'adins pentru noi? Ba pentru noi s'a scris: celce ară, trebuie să are cu nădejdea că la treeriș va avea parte de rodul său. Dacă am sămănat noi vouă cele spirituale, au mare lucru este de vom seceră dela voi cele trupești (adecă cele de lipsă pentru hrana trupului)? Dacă alții se bucură de acest drept asupra voastră, pentrece nu mai de grabă noi? Dar nu ne-am folosit de dreptul acesta, ci toate le răbdăm, ca să nu punem piedecă evangheliei lui Hristos. Au nu știți că ceice lucrează cele sfinte »din biserică mănâncă; și cari slujesc altarului, din altar se împărtășesc?«

Praxa creștină

Înțelegând creștinii acest lucru adus, încă dela începutul creștinismului tot felul de daruri bisericii și preoților: pâine, vin, untdelemn, paseri, fructe și legume, după cum se vede din canoanele sfinților apostoli. Ce lipsă pentru sf. liturghie le puneau în celelalte se duceau la episcop care le împărțea preoților.

Dar zelul creștinilor a scăzut tot mult, așa că rând pe rând nu mai adă decât duminicile și la sărbători mari de daruri. De aceea, pentru a susține traiul preoților, li-s'a dat pământ și locuință și s'a obligat poporul a le da ale sale anumite produse (lectical) și să face anumite lucrări în cinste (clacă).

Dupăce s'a constatat că nici astăzi nu le mai dau credincioșii regulat, a venit în ajutorul preoților, asigurându-le un minim (cel mai puțin) de existență, se numește congruă.

Această congruă este însă atât de mică, încât din ea poate trăi cu greutate un preot singur, fără familie, nu unul cu copii și cu necazuri. În unele părți preoții mai au și 32 de ghere, dar acele jughere numai puțin aduc venit, dacă sunt bine lucrate vite bune și cu îngrășăminte multă.

Noi cerem dela preotul nostru să-și facă datorința, dar când cere de noi lucrul acesta, ne astupăm urechile și ne facem că nu-l auzim.

Să stăm strâmb și să judecăm care dintre noi își face chiar după datorițele sale față de preot? Dăruim feldera și ziua de lucru? Luăm-vă osteneala și cercetați bucatele pe care dau credincioșii preoților, și veți vedea sunt cele mai slabe și mai rău mâncate. Zilele de lucru nu și le mai poate da de loc. La boteze, cununii, îngropări și alte cetiri le dăm abia doi Lei, uneori cât și unui cerșitor.

La alte popoare preoții primesc de multe liturghii, încât nu le pot să înșiși și sunt siliți a le trimite stă-

Foița „UNIRII POPORULUI“

Doruri

Trecător, îmi fuge gândul
Înainte, fără stare:
Casa mea mi-o văd acuma,
Așezată colo'n vale.

Mă văd, iar, copil, la poartă,
Fără griji, cernând pământul,
Printre degetele mele;
Îngăimând de-abia cuvântul...

Când îmi tot spunea bunicul,
De povestea cu „harapul“
Ce-a plecat să-și caute' lume,
Pe „Lungilă-împăratul“...

Sunt rămași în urmă anii,
Ce-au trecut fără oprire;
Astăzi sunt schimbat cu totul,
Totul e o amintire!...

Din povestea care'ncepe
Cu: „A fost odat'odată“
N'a rămas, decât acuma,
Amintirea fermecată...

E 'ngropată povestirea
Anilor, trecuți într'una...
Nu mai vin! S'au dus 'nainte
Duși sunt, pentru totdeauna.

Azi sau mâine, eu, în urmă
Voiu pleca, pe-același drum;
Doamne!.. fi cu min' de-apururi...
Ție, Doamne, mă supun!...

I. Brumărel

Moș Brăduiu și treburile țării

Moș Brăduiu a lovit optzeci de ani în cap. Acum a prins să se lupte cu al optzeci și unulea. Până azi nu s'a predat învins, doar picioarele dacă l-ar mai duce ca odată, după cum l-ar duce și purta inima. Incolo? Sănătos măr. Măncarea-i prieste, somnul îl îndrăgește, urechile-și fac slujba, ochii-l arată drumul. Și parcă, din ce se cufundă mai adânc în valurile vremilor, din aceea l-să întinerește puterea judecării. El a făcut de rușine zicala, că „bătrânii ajung în mintea copiilor“. Bătrânul Brăduiu e ca vinul vechiu, din ce se îmbătrânește, din aceea se'ntărește.

Când era mai tânăr, se mai vânzolea el contra prostiei din lume, dar astăzi lasă pe fiecare cu greerșii lui.

Moșul s'a abătut mult în viață, până străns ce are în juru-i. N'a răvnit la a dar nici n'a lăsat din ce a fost a lui.

Contra rânduieilor din lume nu s'aculat, nici n'a avut vorbă aprinsă asupra murilor. Doar un lucru îl includea în care nu-l putea înțelege: să capete tot prăvitul drept de vot? Asta nu-l intră în „Cum, orice tândală să se amestece în rile țării? Din asta nu va putea leși t bună“. Asta-l era vorba, când îl trăgea menii de limbă. Dar și mai desgustat sufletul, văzând, cum nu se mai alegă cille ca odată, cu cântăria și migăle să nu se cadă în greșeală.

„Acum se lau oamenii după gura și cluna unuia, par'că nu mai au glagoriele și ci au dat-o s'o poarte numai unul. Doar mai pe vite le poți duce așa. Mai de omul de ispravă n'avea lipsă de laudă cunocștea și știa de tot satul“.

Pe moș Brăduiu nu-l mai prea seamă oamenii de astăzi.

Spun, că el și-a trăit traiul, și-a mălăiat.

Nici nu li-se prea pune în cale, Numai cât, greșind prea adeseori, el mea gălăgioasă, pune capul în pământ moșul. Atunci mi-le știa freca Brăduiu roțul pe sub nas, de-l auzi strănutând și

inte dela Roma, ca să le împărtească pr preoți. La noi, cercetați ziarele de arghie și vă veți convinge ce mizerie e în privința aceasta.

Uitați-vă la alte popoare, la Sașii și gurii din Ardeal bunăoră, cum își înlesc preoții, cum le ară, grapă și sapă în cinste, ba le și sapă, cosesc, seacă și cară acasă. Nouă nu numai că nu pasă de preoții noștri, dar par'că încă e ciudă dacă-i vedem că au și ei ceva. Dacă dacă nu erau ei, noi n'aveam săzi România Mare, căci ei ne-au păstrat ba, legea și moșia și tot ei au suferit pământurile, temnițele și spânzurătoarele din timpul războiului.

Ascultați-l pe sf. apostol Pavel, cum vorbește în epistola sa către Tit, 3, 13: »Pe noi, știutorul legii, și pe Apolo de grabă trimiți mai înainte; nimica să nu le sească! Să-i trimită adecă spre Alexandria și să sârguiască a le da merinde bani de drum, ca nimica să nu le lipască, și astfel să poată călători fără săvâvă mai departe. Dar merindea și banii ce li-i dădea, dacă nu credinciosii? Dar câte Tit i-ar fi pus întrebarea, că de ce să le dea el merinde și bani de drum, că este om sărac. De aceea adaugă Pavel la stih 14: »Și să învețe și aiștri a face fapte bune, când cere lipsa, să nu fie fără de roadă« credința lor, căcum ni-se spune și în epistola catolică a sf. apostol Iacob 2, 26: »Căci prețul trupului fără de suflet mort este, așa credința fără de fapte moartă este«.

Dovediți-vă deci credința și nu uitați că credința voastră este a vă îngriji de preoții noștri și a nu-i lăsa să sufere lipsuri.

Părintele Iuliu

O lămurire

Unii preoți și cântăreți bisericești vor fi păstrat deosebite între Calendarele bisericilor noastre pe 1938, apărute la Blaj, Bixad și ale altor dela Cluj. Deosebirea este la duminicile de după Botez până la începutul Tridoului.

Calendarele dela Blaj înșiră Duminicile: 6 Ian. duminica Leproșilor, în 23 Ian. Duminica lui Zahelu, în 30 Ian. Duminica Talanților, în 6 Febr. Duminica Hananencei. Cele dela Bixad și ale Agrului din Cluj: în 16 Ian. Duminica Leproșilor, în 23 Ian. Duminica Orbului din Ierichon, 30 Ian. Dum. lui Zahelu, 6 Febr. Dum. Hananencei.

Dacă deschidem Sf. Evanghelle (ediția

— „Ce, măi, filosofilor, iar v'o pus, — mare și cutare, — după cum e cazul, — păstrul în cap?! De v'ar pune și zăbala în cap, să vă poată mai bine muștrului, dacă v'ar dat creerii să vi-l păstreze. N'aveți ulei în cap, nici cât un pulu de găină. Cum să nu vă ducă altul de vârful nasului! Ce n'aș de, să vă văd îmbrobodiți ca pe femell?“ În asta stă mulțămirea bătrânului Brăduiu. Căci ascultat, tot nu-l mai ascultă. Iar pentru că putea abate spre cărările gândului său, nu mai e în stare, fiind prea bătrân. Satul tot îl cinstește, spunând unii dintre oameni lui: „noroc, că ne mai săpunește din când în când bătrânul Brăduiu, altcum am fi răscălată minunea. Am lua-o după orice oale de bețit, care știe bchăi mai tare și am călători și noi cu toții!“

Tot sunt vrednici bătrânii de-a li-se lăsa sfatul.

Petrea Dascălul

Blaj din anul 1918) la pag. 306 cu „Sfintele Paști în 24 Aprilie“, la prima vedere se pare a fi bine compuse Calendarele Agrului și cele dela Bixad. Uităndu-ne însă mai bine, vedem pe această pagină, că la 23 Ianuarie este o stea-luță, care în partea din jos a paginii spune următoarele: »De cumva Duminica XIV. Luca (a orbului din Ierichon) s'ar fi citit în anul precedent, atunci în 23 (Ianuarie) citim Dum. XV. Luca (a lui Zahelu) (p. 134), în 30 (Ianuarie) citim Dum. XVI. (pag. 85) (a Talanților), în 6 Febr. Dum. XVII. Mateiu (a Hananencei), apoi începem Tridoul«.

Acest lucru îl spune și tipicul bisericesc Dr. Bojor-Roșianu, atât în ediția I. § 46 p. 6 la pag. 64 cât și ediția II § 44 p. 6. la pag. 73.

Cum în anul precedent, adecă în anul 1937, s'a citit Dum. XIV. Luca (a orbului din Ierichon) în ziua de 24 Ianuarie (vezi calendarul pe de 1937), ordinea duminecilor resp. a cetirei Evangheliilor în Duminicile după Botez până la începerea Tridoului din anul 1938, este cea din Calendarele dela Blaj pe anul 1938, luată din nota pascalii cu sf. Paști în 24 Aprilie (pag. 306 din Sf. Evanghelle), la care dată vor fi Paștile în anul 1938.

Rog pe toți iubitorii chestiilor tipiconale, să cerceteze cele spuse de mine și, întrucât cred că voi fi greșit, să mă lămurească, ca cel puțin să nu mai greșesc în viitor.

Fiindcă și cei cari se ocupă cu chestiile de rit și tipic bisericesc sunt oameni supuși greșelilor, cred că ar fi bine ca tipicele calendarelor noastre bisericești resp. întreg materialul calendaristic, înalte de tipărire să fie supuse reviziei unei comisii interdicteazane. Fiind revizuite de o atare comisiune, nu vom mai avea Calendare ca cele de pe anul 1938.

Mi-se va răspunde, că și calendarele ortodoxe sunt așa. Eu răspund: îi privește. Noi și în compunerea calendarelor trebuie să observăm prescrierile cărților noastre bisericești.

Pr. Gr. Tecșu

Cum să răspândim gazetele creștine

Primum la redacție următoarea scrisoare, pe care, pentru sinceritatea și frumusețea ei, o dăm în întregime:

Domnule Director,

Mă frământă mult gândul presei noastre creștine catolice. Cu greu, dar merge și la noi și trebuie să meargă cu mult mai bine. Este porunca mare a ceasului de față. Mai ales prin desfășurarea partidelor politice trebuie dat credincioșilor noștri o preocupare, astfel Agrul nostru ar trebui să între pe arenă ca începutul primăverii. „Unirea Poporului“ are o misiune mare și un rost adânc în această acțiune. De aceea socotesc, că ar fi potrivit Dle. Director, ca să faceți un apel cu proximitate, ca astfel ca începutul postului să pătrundă în exemplare cât mai numeroase în toate parohiile noastre. Astfel ne vor lua aișii pe dinainte, sigur spre paguba noastră. Ce ar fi, dacă la fiecare parohie s'ar trimite dela 2 până la 25 exemplare, pentru a fi vândute în fața bisericilor de un curator sau un membru al Reuniunii „sf. Maria“ ori „Agrul“, așa cum face biserica latină cu „Az Apostol“ și „A sziv“ etc.

La biserica din Turda-Veche am înșirât un chioșc pentru cărți și reviste religioase. Merge bine. Pe lângă cărți și broșuri, lunar se vând și câte 50 exemplare din revista „Inimă Sfântă a lui Iisus“ dela Blaj, iar din „Misiunea Misionar“ dela Oradea 100 exemplare. Pentru orientare amintesc, că în anul trecut numai din cârticica „Sf. Anton“ s'au vândut aproape una mie exemplare.

Având în vedere faptul că poporul nostru e cât se poate de recules în timpul Pare-

similor, ar fi potrivit să se înceapă acțiunea în favorul prețioasei gazete „Unirea Poporului“, cu luna Martie. Deci numărul ce va apărea cu data de 3 Martie, să fie o pregătire pentru Paștele și importanța presei creștine. Vă trimit și eu ceva în legătură cu sămbetele din Paștele, adecă cutul morților. Ar fi bine ca Înaltul Arhiepiscop să trimită câte un Circular colectiv, insistând pentru presa bună.

Turda, la 25 Februarie 1938,

cu distinsă stimă:
Pr. Coriolan Sabău

P. S.

Cu 1 Martie a. c. trimiteți pe adresa subsemnatului câte 10 ex. din „Unirea Poporului“. Răspund pentru vânzarea lor. Incep cu zece și vor crește.

Cine a scris mai mult?

E vorba de aceea, că cine a trecut cu peana mai mult pe foi de hârtie, doar ar fi lucru prea greu să găsești copistul, care a prădat mai multă negreală și hârtie. Câteva pilde despre uimitoarea putere de muncă și stăruința unor autori celebri, cari par a dovedi, că „geniul e sârguință“.

Lionardo da Vinci e în deosebi cunoscut în urma tablourilor și a sculpturilor lui măestru. Pașini știu însă, că el arta penelului și a dății o eserța așa, ca un lucru de a doua mână, mai mult din trecere de vreme, fiind el în primul rând inginer, fizician și mecanic. Și pe lângă toate aceste ocupații a avut vreme și energie să scrie o serie întreagă de opere originale. De tot a scris cam 120 cărți, din cari unele ne-au rămas, cele mai multe însă au avut soarta sculpturilor sale: s'au prăpădit din lipsa de interes a oamenilor ce au urmat. Numărul lucrărilor mai mici a lui Lionardo tratate, planuri, schițe etc. trec peste o mie.

Raimundus Lullus (născ. 1235) începătorul marelui opere filosofice „Ars magna Lullii“, a scris de tot peste 4000 de lucrări de conținut filosofic, teologic și alchimist. Din suma aceasta enormă s'au păstrat câteva sute.

Poetul spaniol Lope de Vega a devenit celebru în toată lumea și în urma numărului operelor sale. După însemnările sale, până în anul 1631 a scris de tot 1500 comedii și 400 piese mai mici. S'au păstrat din ele abea 500, celelalte s'au prăpădit. Cu aceste 1900 lucrări însă nu s'a exhauriat puterea de creare a lui Lope de Vega, scriind după anul amintit încă o mulțime de piese de teatru. În afară de aceste are lucrări narative, lirice și didactice, în o așa mare mulțime, încât un editor din Madrid abea le-a putut îngrămădi în 21 volume.

Calderon, alt poet spaniol are peste 200 lucrări dramatice.

Honoré de Balzac a scris 90 romane și novele, cari fac 120 volume.

Un manual de istorie a literaturii franceze, caracterizează mulțimea scrierilor lui Alexandre Dumas tatăl, în felul următor: Dumas a scris de douăori mai mult decât Voltaire, a cărui opere complete fac cam 100 volume. Mulți nu luau totdeauna de glumă ca se zicea de Dumas, că adică nimenea nu a citit toate lucrările lui Dumas, nici însuși el. Odată într-o societate, unde se vorbea de mulțimea lucrărilor sale, chiar Dumas zise în glumă: »Sunt multe de tot, e greu să-ți scrii numele de atâtea ori. Am noroc, că nu a trebuit să le și citesc«. În catalogul — de altfel necomplet — al editorului său din Paris Lévy sunt înșirate rotund 300 volume a lui Dumas.

Matematicianul Leonhard Euler, a scris mai mult decât s'ar putea tipări pe 2000 coale de tipar, format mare. Lucrările lui ar da 30 volume, mari ca lexicoanele... și toate înghesuite cu cifre și probleme după probleme.

Alexander von Humboldt are o așa mare mulțime de lucrări, încât în 1856 un admirator

Tipografia din Blaj cântată în versuri

de Dr. Ilie Dăianu

Dacă ar fi poet, cred că și redactorul acestei foi ar lăuda în versuri însufleșite tipografia aceasta a Seminarului din Blaj, care-l așteaptă cu atâta binevoitoare răbdare pentru cheltuielile tiparului, pe care din pricina atâtor abonași greoi la plată nu le poate răspunde la timp. Dar, pe cât știu, redactorul, care scrie așa de mult și cu folos, meșteșugul versurilor nu-l are. Este altcineva, care l-a avut și a închinat versuri vechiei tipografii din Blaj.

Întă despre ce vreau să vorbesc.

Tipografiile ca și cărțile își au poveștile și păcăniile.

Tipografia din Blaj, s'a început de drept, în Sebeș-Alba. Acolo a fost întâia tipografie românească a clerului. În ea s'a tipărit la 1683 „Sicriul de aur” — carte de predică la îngropăciune, carte foarte rară azi, din care subsemnatul am un exemplar, căreia nu-i lipsește decât pagina, ce-i poartă titlul.

Dela Sebeș tipografia a trecut la Alba-Iulia, unde s'a tipărit Căzania mitropolitului Atanasie, părintele Unirii cu Roma, și „Bucovna” lui, un fel de abecedar și catehism laolaltă. În Alba-Iulia și prinții Ardealului, mai ales Rákotzi, a tipărit cărți Românești în tipografia sa. La anul 1674 prințul Mihail Apafi dă o scrisoare către vladica calvinesc, Tiszabecs Gaspár, ca „să aibă grijă de bisericile românești cele de sub stăpânirea noastră, și să le ocârmulească — cum zice — după cunoștința sufletului său, îndreptând greșelile dintrânsele”. Ceeace pe românește înseamnă, să le dea pe calvinie. În aceea scrisoare nu-și uită nici de tipografie și zice: „Acea încă Domniei sale o am încredințat ca să cercce și să sobăcească unde este sau ar putea să fie tipografia cea românească, care o făcuse răposatul prințului Rakofi”.

Gheorghe Șincal nemuritorul autor al „Cronicei Românilor” însemnând scrisoarea asta în cartea sa (vol. III p. 187) zice:

„Tipografia românească despre care se întreabă aci, acum este în Blaj, la seminarul episcopiei...; ei foarte puțin grijită pentru nepriceperea celor ce sânt mai mari peste dânsa, măcar că literile ar fi cele mai bune în timpul de acum”.

Bielul Șincal, vorbește aci cu dulozia omului, care osrecând ei a fost directorul și sufletul acelei tipografii în care a tipărit mulțime de cărți scrise pentru ei însuși pentru folosul școlilor al căror director general era peste tot ardealul.

Trei sute de școli a înființat neobositul profesor în curs de 12 ani și tot felul de cărți a scris, câte se cerea pentru învățatură, dela Catehism până la Istorie, geografie, aritmetică.

După ce a murit patronul lui, Împăratul

comandându-și pe nevăzute operele complete a lui Humbold, s'a trezit cu lazi întregi de cărți... și cu un cont de 3000 taleri.

Mult a scris și scriitoarea pariziană George Sand. Operele complete fac 109 volume, la edarea cărora a lucrat editorul și tipografia 20 ani. Când citești biografia acestei scriitoare, te miri, de unde a mai avut vreme, ca pe lângă romanele cari le-a scris, să trăiască ea atâtea romane câte le-a trăit. Despre ea se zice, că într-o noapte, pe la 2 ceasuri, când isprăvi ultimul capitol al unui roman fără a se ridica dela masă, luă un teanc de hârtie curată și scrise primul capitol al romanului următor.

Iosif al doilea, l-a luat slujba de director, a ajuns prigonit, umblând dela un prieten la altul, prin Oradea, Buda, Tesga și Sinea, până ce a murit, la 1816, fără să mai știe Românil noștri despre el.

Tipografia într'aceea a tângit, și iar s'a ridicat, după cum a avut noroc să aibe om în frunte. Pe la 1833-4 a venit în fruntea ei Timotelu Cipariu, care a înnoit-o și a înzestrat-o cu litere latinești, pentru limba românească. Căci Cipariu acesta a avut mai întâiu curajul să scuture limba noastră de slovele cirilice atât de încârligute, și să o scrie, să o tipărească cu literile străbune, latinești, ce le folosim și azi.

Cea dintâi tipăritură din tipografie astfel înnoită a fost o foaie cu versuri, făcute tot de meșterul Cipariu, în care tipografia își spune povestea vieții sale către Patronul său, vladica Ion Lemenyi. Întă aceste versuri, pe cari le-am găsit tipărite în foaia literară a Gazetei Transilvaniei dela 1860.

Cum gazeta împlinește acum 100 ani de viață, pomenirea ce-i facem, vrem să fie și un prinos în cinstea ei, care a dus safetul românismului trezit dela Blaj la Brașov, prin George Barițiu. Întă versurile lui Cipariu:

Insănătoșirea

În patul durerii, în doagă de moarte,
Zăcut-am de mulți ani, căzută rău foarte,
Pân-ce numai pielea-mi rămase pe oase,
Și grea răsuflarea-mi în vestedul piept.
O! cât lângă altarele tale frumoase,
Sioane, o!ta-i: până când tot s-aștept!
O!tai, ci suspinuri de acestea și multe,
Din sinul tău, cine, era să le asculte?

„Ea pieră”, zicea și străinul cu fiere,
Și amicul, cu lacrimi, dar fără putere,
Să pieră... Vai! ce cuget de moarte și rece —
În floarea vieții, ai, Doamne, să pier?
Pierind eu, a mele suspinuri mi-ar trece,
Dar ale tale, o nație dulce și cler!...
Oftai, și deodată durerea amară,
Sufllarea, și graiul, simțirea necetară.

Murit-am... Ci iarăși, când noul Părinte,
Și-n grijile multe aducându-și aminte,
Cu-n vers de putere strigatu-mi-a: Scoală! —
În tâlpi, sănătoasă-n minut m-am sculat.
— Poporul te-așteaptă și tineră școală...
— Sculatu-m-am, Doamne; Tu m-ai înviat,
Cum fenixul tiner invie și zboară
Din cuib, unde trist se culcase să moară.

— Cât poate să simtă de cald, și să zică,
O inimă plină ce acum se ridică,
Simțeste și a mea, și umilită se-nchină
Și cade la tronul Tău, mare Păstoriu:
În Tine se-ncrede și-n fața cea lină,
Și-n versul cel dulce și mângâtoriu.
Ah! Clerul și Nația cea românească,
De această virtute vor să-ți mulțumească.

Iar voi, tinerime de bună așteptare,
Voi, scumpele nației mărgăritare,
Cuprinde pe o maică, ce a voastră dorește
Lumina și bine, și vine între voi;
Și-n semn de plecarea-mi nespuse, primește
Aceste de începere și proaspete foi.
Tu crește, și cu spor învățând te deșteaptă;
Că daruri și alte mai multe, te așteaptă.

(Din: Foia pentru Minte, Inimă și Literatură, 1860, pag. 216).

O femeie care nu poate trăi decât cu sângele altora. Sângele e foarte trebuincios pentru viața omului. Celor săraci de sânge sau celor cari sufer pierderi mari de sânge în urma diferitelor boli, medicii le fac așa numitele transfuziuni de sânge, adică iau sângele dela omul sănătos și-l dau celui care n'are. În America este o doamnă care a primit până acum nu mai puțin de 40 de astfel de transfuzii. Această doamnă nu poate trăi decât cu sânge străin. Este „sănătoasă”, mânâncă bine, numai că n'are niciun picur de sânge și tot la trei săptămâni trebuie să i-se dea sânge străin.

Insănătoșirea băncilor populare

Cărmătorii țării noastre s'au gândit, dăcarea satului nostru românesc nu se poate mai bine decât prin mijlocul acelor cooperative se numesc cooperative. Starea lor în vremea urmă a fost cam slabă, din cauza crizei abătut și asupra lor și din alte cauze mult de cari au suferit.

Noul gând de a reda o nouă viață cooperative este bine venit.

În curând se va începe o cercetare activă a rativelor, mai ales a băncilor populare, de se cunoaște starea în care se află. Această cunoaștere a lor este necesară pentru a ști de făcut, pentru a reda o nouă viață cooperative de credit sau băncilor populare, după li se mai spune.

După informațiunile pe cari le avem demăna noastră, Banca Națională este hotărâtă să începe ajutorarea tuturor băncilor populare, sigur, că ajutorul ce urmează a-l da va fi alăturarea de nouile îndrumări ce urmează primi conducătorii lor.

În modul acesta băncile populare vor fi sub controlul Băncii Naționale. Fără îndoială se va schimba și modul cum va trebui să socotelile acestor bănci populare, socotelile tăzi — la cele mai multe — nu pot prezenta o siguranță, datorită numărului mare de clienți ce se fac în registrele lor.

Credem, că noua conducere pe care o va avea Banca Națională cooperativei sau băncii populare va asigura o bună și cât mai rodnică activitate, de pe urma căreia membri lor vor putea câștiga. Iar alăturarea de ei, se vor face toți locuitorii comunei.

Scopul sau menirea frumoasă a cooperativei lor numai atunci se poate cunoaște, când conducătorii lor se bucură membri cât și bisericile școlii, cari sunt ajutate cu multă bunăvoință atunci când ele merg bine.

Să căutăm, deci, să strângem rândurile jurul cooperativei, cari ne vor asigura, în doială, ridicarea satului românesc, așa după cum în țările din apusul Europei s'a întâmplat acolo unde nu sunt cooperative, să le înființăm pentru că ele sunt trebuincioase, pentru ajutorarea la caz de nevoie cu cele necesare vieții.

Să pornim deci la fapte!

Olimpîu I. Barițiu

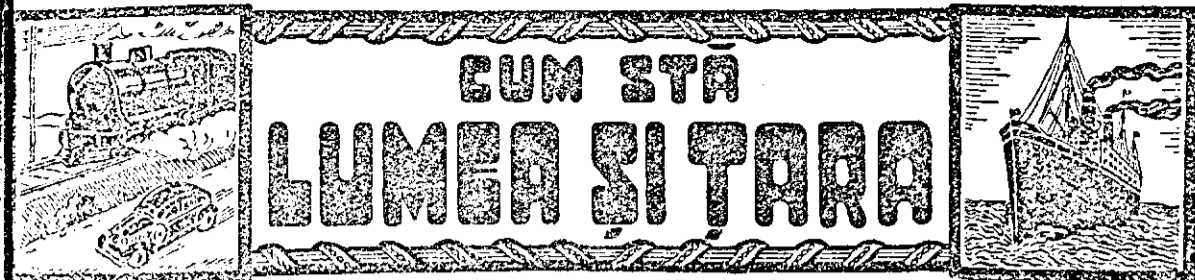
Serbarea „Astrei” din Dumitra

Duminecă 13 Februarie, cercul „Astra” din Dumitra și-a sfîșit steagul, dăcând despărțământul Alba-Iulia.

La liturgia oficiată de părintele M. Secaciu au asistat membri Astrei, în frunte cu conducătorii care purta steagul adus pentru sfîșiere.

După masă, la orele 2, în sala școlii mare s'a desfășurat un trumos program artistic care a început cu un cuvânt de deschidere, rostit de părintele Secaciu, președintele cercului „Astra” din Dumitra. Elevii școlii primare, sub conducerea domnului învățător C. Dungaciu, au cântat „Tea-te Române”. Au urmat apoi declarații, jocuri naționale sub conducerea dnei învățătoare Secaciu. Di tov. Dungaciu a rostit o frumoasă referință despre dragostea de țară. Corul din Dumitra a cântat următoarele cântări: conducerea păr. Secaciu; 1. Sfânt... cor mare; 2. 4 voci de T. Popovici; 3. Trandafir de pe deal de N. Oancea; 4. Trăiască România-Mare și învlela.

Lumea multă, care a luat parte la această frumoasă serbare, a plecat mulțumită, văzând lucruri frumoase se pot face, când oamenii sunt de sfaturile și poveștile conducătorilor lor preot și învățător.

Cum a fost primită noua constituție — Frământări mari peste hotare — Războiul din Spania — Inverșunate lupte în Răsărit

Promulgarea constituției

Noua constituție dată în 20 Februarie 1938, a fost primită cu mare însoțire de întregă populația țării.

La votul din 24 Februarie, 4.297.581, (patru milioane două sute nouăzeci și șapte de mii și încă sute optzeci și uno) de glasuri au fost pentru noua constituție și numai 5483 au fost contra. Duminică în sala tronului, într'un cămin deosebit de sărbătoresc, comisia de ministri care a făcut număratoarea voturilor, a dus la cunoștință M. Sa Regele, rezultatul și i-a înmănat volumul noii constituții. A urmat apoi raportul ministrilor pentru promulgarea constituției.

Primiind volumul din mâna întâiului magistrat al țării, M. Sa coboară treptele Tronului și semnează decretul de promulgare al constituției. Apoi adresează sfetnicilor și țării următoarea declarație:

„Noua constituție este izvorâtă dintr'o nevoie sănătoasă a cerințelor naționale și a fost frământată în conștiința Mea și a sfetnicilor Mei, cari alături de neuitatul Mea părinte au fost creatorii României de azi.

Țara, căreia i-am încredințat spre învoire această nouă constituție, a primit-o cu'n entuziasm care mi-a bucurat inima.

Sunt cel dintâi legat de ea și voi fi cel dintâi păzitor al ei pentru binele poporului român.

A urmat apoi jurământul ministrilor, pe noua constituție. După terminarea solemnității M. Sa Regele a decorat pe membrii guvernului și pe aceia cari au lucrat la alcătuirea noii constituții.

O întorsătură în politica Angliei

Pare că Anglia este tot mai hotărâtă să-și schimbe politica de până acum și urmărește o apropiere față de Italia și față de puternica înțelegere Berlin-Roma. Cel puțin evenimentele întâmplate în ultimul timp în Anglia ne fac să credem în această schimbare. Dl. Eden, fostul ministru de externe al Angliei, care purta vechea politică engleză, a fost silit să demisioneze și în locul a fost numit Lordul Halifax, acela care a vizitat în anul trecut pe dl. Hitler. Aceasta înseamnă că Anglia este pentru o înțelegere cu Italia și Germania.

Din Rusia bolșevică

Rusia este într'o continuă frământare. Stalin conducătorul de azi al Bolșevicilor își cam teme domnia și caută să se scape de foștii tovarăși de luptă de ieri. Procesele din această cauză se țin lanț. Acum se anunță la Moscova un nou proces al acelor pe cari Stalin îi crede de trădători ai bolșevismului. Acuzații sunt foști luptători bolșevici vechi, partizani de ai lui Troțki, dușmanul cel mare al lui Stalin.

Neliniște în Austria

Pentru a liniști străinătatea cu privire la hotărârea guvernului Austriei, de a se împotrivi unei uniuni cu Germania, d. Schussing a ținut o importantă cuvântare, în care a spus că Austria

este hotărâtă să-și păstreze neatrănarea. Această declarație a neliniștit însă pe național-socialiștii austriei. Turburarea a fost mare, mai ales în regiunea orașului Graz din Știria. S'au luat cele mai aspre măsuri pentru a împiedeca orice răscoală. Mai multe școli au fost închise până la linișțirea țării.

Statele-Unite sunt hotărâte să nu se mai amestece în politica Europei

Din cauza schimbărilor produse în politica Angliei, Statele Unite ale Americii de Nord sunt tot mai hotărâte să nu se mai amestece în politica Europei. Nu mai au de loc încredere în sfârșitul tratatelor și se pregătesc să se apere singure prin mijloace proprii.

Biruința naționaliștilor

După grele și inverșunate lupte, date în jurul orașului Teruel, rezistența bolșevicilor a fost înfrântă și orașul a fost în întregime ocupat de naționaliști. Luptele au fost conduse de însuși generalul Franco.

Peste 3000 de soldați bolșevici au fost făcuți prizonieri.

Înseși șeful bolșevicilor din Teruel, El Campesino, a fost omorât în cursul luptelor.

Pierderile suferite de bolșevici în cursul acestor lupte au fost foarte mari și au sporit și mai mult descurajarea în armata bolșevică. Soldații se arată tot mai neîncrezători în izbândă și doresc cu toții terminarea războiului.

Nămărul celor nemulțumiți crește pe zi ce merge. Diviziile din Barcelona nu mai vreau să plece pe front. Din această cauză zilnic se fac arestări și condamnări la moarte în Spania bolșevică. Numai în Barcelona au fost omorâți, din Iulie 1937 și până acum, peste 700 de preoți și 25.000 de alți cetățeni. Peste 10.000 de oameni au fost închși și 300 de biserici arse.

Războiul chino-japonez

În cumplita înclăștare dintre cele două mari popoare ale Răsăritului curge sânge mult. Războiul este tot mai inverșunat și de pace nici nu se poate vorbi.

Pe frontul Tientsin-Pukow se dau cele mai sângeroase lupte. Japonezii au încercuit trecătoarea dela Tuangyangsan, care le deschide drumul spre provinciile de Nord ale Chinei. Trupele japoneze au cucerit fortăreața Haal King. Chinezii au adoptat și ei o nouă tactică în lupta lor împotriva Japonezilor, cu ajutorul căreia au câștigat însemnate biruințe.

Ei părăsesc pozițiile lor și apoi atacă imediat pe la spate învâluind, astfel trupele japoneze.

În fața prelungirii războiului Japonia, la toate măsurile de siguranță și a hotărât mobilizarea națională a Mançuriei.

În sânul națiunii stăpânește o mare frământare. Armata dorește mobilizarea generală a întregului popor.

Mama e cărmaciul, copiii sunt vaporul; acesta într'acolo merge unde-i îndreptat.

Să fim drepti

III.

Evreii (Jidanii) s'au furișat și înclăbat în orașele și satele Basarabiei, Moldovei, Bucovinei și mai ales ca negustorii, meseriași și alți întreprinzători. Tot pe calea aceasta trebuie să fie înlocuiți cu Români, dacă vrem să ne ținem de dreptate și să deslegăm problema evrească în mod firesc și pe cale de pace.

Dar înlocuirea aceasta nu se poate face de azi pe mâine, ci cu stăruințe neîntrerupte de zeci de ani, cum a fost și înclăbarea elementelor străine.

Oricum am suci și învârti lucrurile: nici săteanul, nici orașeanul nu poate trăi fără meseriași și fără bolte în apropiere. Sarea, petrolul, luminarea, tutunul, lemnușele, culele și alte lucruri nenumărate nu le poate oricine procura dela fabrică, dela ocne, sau din țările depărtate, ci mai ușor le cumpără dela negustorii mici (detaliați) sau negustorii mari (engrosiști), cum nimereste.

Dacă i-se rupe cizma, nu o aruncă, pentru a-și cumpăra alta nouă, ci o dă la „doctorul de cizme“ (cizmarul), să i-o „vindece“ (dreagă).

Și așa mai departe.

Clasa meseriașilor și clasa negustorilor sunt deci tot așa de folositoare, în viața noastră națională, ca lucrătorii de pământ. Și mai întâiu vina noastră este că am disprețuit meseriile și negoțul, — iar străinii — mai ales Evreii — observând scăderea aceasta a noastră, ne-au venit ei ca meseriași (de multeori numai cu negoț într'un sac).

Cunosc, și poate cunoașteți destule cazuri de aceste. Și vestitul scriitor poporan Ioan Pop-Reteganul, din experiența proprie ne-a lăsat povestirea: „Cum s'a îmbogățit Burdă“ într'o broșură de a „Astrei“ din Sibiu. (Biblioteca populară, No 41).

Prin 1905, când m'am așezat în Geoagiu, contabil la „Geoageana“, aproape toți negustorii și meseriași din această comună și din plasa Geoagiu, erau străini, mai ales Evreii.

Încurând am deschis o magazie de cereale, finanțată de bancă, după modelul „Agricolei“ din Hunedoara. — Apoi, cât după sfaturile dela „Geoageana“, cât după îndemnuri și exemple dela Orăștie, mai mulți băiați de țărani au început a învăța pantofăritul, zidăritul, croitoria, rotăria, viticultura etc. Prin 1909 ne vine la bancă tinăral Aurel Truca, fost cală în prăvălia d-lui Vulcu din Orăștie, și ne spune că ar dori să-și deschidă o prăvălie în Geoagiu, cerându-ne sfatul că oare bine ar face?

L-am aprobat numai decât și l-am îndemnat să înceapă.

După câteva șovăiri și îndemnuri a început și în curs de un an de zile — având și ajutorul d-lui Vulcu la spate — prăvălia lui Truca era cea mai căutată în tot Geoagiul și pe toată Valea Geoagiului!

Adevărat că și Truca era om corect, cu mintea trează, crațător, nebeutor, necărțaș. Cum se cuvine să fie un comerciant harnic.

A progresat din an în an și numai războiul i-a pus capet carierei frumoase (a căzut pe câmpul de luptă).

Astăzi avem mai multe bolte române în Geoagiu și mulți meseriași, iar în satele din plasă nu mai există nici un străin.

Când se va scrie istoria comerțului românesc din Transilvania, multe pagini frumoase va avea casa Ioan I. Vulcu din Orăștie, care a crescut zeci și sute de tineri români în ramura comerțului cinstit, trimițându-i în toate părțile Județului Hunedoara ca începători de

vlață comercială, cum a fost Aurel Truca în Georgia.

Dacă am avea câte-un l. Valcu în toate orașele Basarabiei, Bucovinei, Moldovei, Nordului Transilvaniei, problema evrească s'ar deslega mai ușor și fără mult amestec din partea Statului. Căci străinii se retrag singuri, când simțesc că afacerile nu le merg bine.

Cu aceste vreau să zic, că poporul nostru, dacă are meseriași și negustori de ai săi: mai întâi pe aceștia îi caută. Dacă nu-i are: e silit să meargă și la străini.

Atârnă de creșterea și îndrumările ce le dăm tinerimei noastre, ca să suplînim lipsurile. Nu putem aștepta ca Statul să ne poarte tot de mână și să ne bage mămăliga în gură. Cel mult să ne ferească de năvăliri nouă de periclunați fără țară și să poată scoate pe cel năvălîți după război, dupăcum s'au și început lucrările de revizuire.

E foarte corectă propunerea guvernului nou, ca „România să colaboreze, pe bază de acorduri internaționale, cu alte State, cari au prinos de poporație evrească, ajutând-o să și găsească patrie, pe care ea însași declară că o dorește“.

Gavrili Todica

Mulțămită publică

Parohia greco-catolică din Câmpina Jud. Prahova, aduce pe această cale cele mai sincere mulțămiri tuturor credincioșilor greco-catolici cari au răspuns cu așa de mare bunăvoință, la apelul pe care l-a făcut părintele Laurențiu Moisin cu ocazia vizitei sale în America, contribuind din munca lor pentru zidirea bisericii greco-catolice din Câmpina.

De asemenea se aduc mulțămiri și preoților respectivi, pentru ajutorul frățesc pe care l-au dat pentru reușita colectei.

Preot Laurențiu Moisin

Colecta făcută în Parohia „Sfânta Maria“ din Youngstown (Ohio) de către Păr. Ioan Spătaru.

	Dollari
1. Păr. Ioan Spătaru	25.00
2. Olimpia Barbu Tețu	2.00
3. Ioan Achim	2.00
4. Ioan Gruța	1.00
5. Nicolae Hăbălău	1.00
6. Romul Vasu	1.00
7. Crișan Frățilă	1.00
8. Dumitru Opreș Lazar	1.00
9. Dumitru Spătaru	1.00
10. Gheorghe Stroia	1.00
11. Ioan Haplea	1.00
12. Mihai Finta	1.00
13. Tănase Roșu	1.00
14. Vasile Cărburean	1.00
15. Victor Tinerean	1.00
16. Ioan Benghea	1.00
17. Gheorghe Motoc	1.00
18. Rafira Bucira	0.75 c.
19. Ioan Coșa	0.50 c.
20. Nicolae Frățiciu	0.50 c.
21. Nicolae Curcian	0.50 c.
22. Vasile Colța	0.60 c.
23. Ilarie Martin	0.50 c.
24. Toma Străjan	0.50 c.
25. Grigorie Bucila sen.	0.50 c.
26. Simion Jeican	0.25 c.
27. Ioan Crăciun	0.25 c.
28. Ioan Mariș	0.25 c.
29. Nina Nicula	0.25 c.
30. Ilie Crăciun	0.25 c.
31. Ioan Hulea	0.25 c.
32. Ioan Silaghi	0.25 c.
33. Văd. Maria Rusu	0.25 c.
34. Teodor Mureșan	0.25 c.
35. Dumitru Brot	1.00
36. Vasile Urs	1.00
37. Ioan Muntean	1.00
38. Reuniunea Fem. „Pietatea“	5.00

Total Dollari 57.50 c.

Colecta făcută în parohia Sf. Theodor din Alliance, Ohio (Păr. Ioan Spătaru).

	Dollari
1. Parohia Sf. Theodor	5.00
2. Reuniunea de Femei sf. Elena	5.00
3. Ioan Stanciu	5.00
4. Ioan Marcu	1.00
5. Ioan Vulea	1.00
6. George Găinar	1.00
7. Mihail Molnar	1.00
8. George Luca	1.00
9. Moise Stanciu	2.
10. Ilie Sitea	1.00
11. Gedeon Popa	1.00
12. Ana Bosdoc	1.00
13. Teodor Crișan	1.00
14. Teodor Trif	0.50 c.

Total Dollari 26.50 c.

Colecta făcută în Parohia Sf. Maria din M. keesport (Pensylvania) prin președ. Dumitru Cormoș și curatorul Ioan Ciolac.

(Parohia Păr. Ioan Spătaru)

	Dollari
1. Teodor Șandru	1.00
2. Ioan Streza sen.	2.00
3. Floare Anițaș	1.00
4. George Sicut	1.00
5. Nicolae Bodăneza	1.00
6. Dumitru Cormoș	1.00
7. Maria Bandici	0.50 c.
8. Ioan Vartolomei	0.50 c.
9. Vasile Silaghi Alexă	0.50 c.
10. Vasile Fersigan	1.00
11. Grigorie Varna	1.00
12. Dumitru Verdeș jun.	0.50 c.
13. Alex. Turoczi	0.50 c.
14. Petru Chilian	0.50 c.
15. George Cadar	1.00
16. Istode Laurențiu	1.00
17. Rozeta Grancea	1.00
18. Văd. Maria Streza	0.50 c.
19. Matei Chețian	0.50 c.
20. Sam Opreș	1.00
21. Ioan Mustață	0.50 c.
22. Ioan Streza jun.	0.50 c.
23. George Opreș	1.00
24. Melexina Petrișan	0.50
25. Iacob Peica	0.50 c.
26. Pete Thomas	0.50 c.
27. Vasile Dragoș	0.50 c.
28. Andrei Streza	0.50 c.
29. D-na Viola Abusek	0.50 c.
30. George Pomnian	0.50 c.
31. Vasile Timoc	0.50 c.
32. Petru Nicoară	0.50 c.
33. Ioan Grama sen.	0.50 c.
34. Vasile Miclăuș	0.50 c.
35. Ioan Ciolac	0.50 c.
36. Mihai Dârle	2.00
37. Ioan Doroți	1.00
38. Mihai Madar	0.50 c.
39. Dumitru Verdeș sen.	1.00
40. Ioan Fabian	1.00
41. George Bodnar	0.50 c.
42. Vasile Rus	0.50 c.
43. George Buzila	1.00

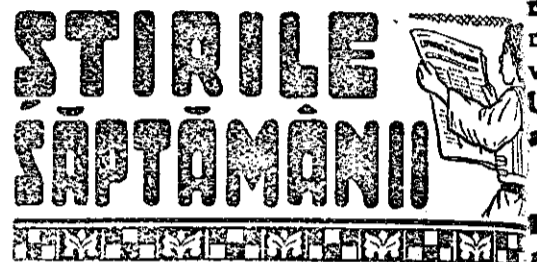
Total Dollari 32.50 c.

Colecta făcută în Parohia Sf. Gheorghe ERIE Penna, de către preș. Vasile Hossu, cancelarul Ioan Chifor și secretarul Teodor Mărieș. (Parohia Părintelui Ioan Spătaru)

	Dollari
1. Ioan Chifor și Fam. din com. Neșăud	2.00
2. Gavrilă Giurcan din com. Ileanda j. Someș	1.00
3. Pavel Varga com. Finteușul mic j. Satu mare	1.00
4. Ioan Proșoc și Fam. din com. Gilești j. Someș	1.00
5. Vasile Hossu din com. Mesteacăn j. Someș	2.00
6. Ioan Bandici din com. Fersig j. Satu mare	1.00
7. Petru Ștefan din com. Gilești j. Someș	0.50 c.
8. Petru Mițicuș din com. Sătmărel, j. Satu-mare	1.00
9. Teodor Mărieș din com. Gaura j. Satu mare	1.00
10. Miron Moldovan din Mireșul săsesc j. Someș	0.25 c.
11. Iosif Pinteș din com. Dolba j. Satu-mare	0.50 c.
12. Vasile Peș din com. Supurul de jos j. Sălaj	1.00
13. George Sasul din com. Supurul de jos j. Sălaj	0.50 c.
14. Iosif Piglea din com. Dropina, Timișoara	1.00
15. Ioan Rotar din com. Ohaba j. Alba	1.00
16. Ioan Stoica din com. Poplaca, j. Sibiu	0.50 c.
17. Victor Stanislau din com. Beșimbac j. Făgăraș	1.00
18. Văd. Sufana din com. Poiana j. Sibiu	0.50 c.
19. Ioan Petrovan din com. Rozavlia, Maramureș	0.50

20. Dumitru Schitea din com. Săliște, j. Sibiu	
21. Vasile Clonța din com. Săliște, jud. Sibiu	
22. Teodor Morar din Reteag, jud. Someș	
23. Vasile Dumbravă din com. Soser, jud. Alba	
24. George Sarvadi din com. Madaras, j. Satu-Mare	
25. Ștefan Chivari din com. Fersig jud. Satu-Mare	
26. Frații Ioan, Grigorie, Maria și Elia Shuta com. Sătmărel, județul Satu-Mare	
27. George Romocea din com. Jadăra j. Satu-Mare	
28. Vasile Sarvadi din com. Madaras	
29. Vasile Aciu din Sătmărel, jud. Satu-Mare	
30. Reuniunea Fem. Sf. Terezia, Erie Pa.	
1. Parohia Sf. George Erie Pa.	
32. Ioan Bell din com. Finteușul mic, j. Satu-Mare	
33. Hila Balteș din com. Ohaba, jud. Alba	
34. Teodor Beskei din com. Prislop j. Sa u-mare	
35. Andriș Mureșan din Sătmărel jud. Satu-mare	
36. George Ghemant din Sătmărel, j. Satu-Mare	

Total Dollari 50.00

Ziua de 24 Februarie va fi sărbătoare națională. Ziua de 24 Februarie în care a fost votată noua Constituție, va fi decretată sărbătoare națională.

Ne pierde neamul. S'a repetat de ori de ori acest strigăt. S'a arătat în felurite cazuri pricina acestui rău, însă totuși a rămas neluat în seamă și nu s'a încercat îndreptarea lui. Datele pe cari le aduc doctorii și învățații în această privință sunt tot mai rele și mai prevestitoare de primejdii. Din cauza condițiilor vitrege de viață, la noi pier cel mai mult copil. Într-o singură lună au murit 15,119 copii de patru ani și mai mici. Cel mai mult mor în Moldova și Basarabia.

Preot ucis de un comunist. Un comunist a ucis cu un foc de revolver la Lublin în Polonia, pe un preot pe când acesta stătea în biserică. Ucigașul a rănit apoi un servitor care voia să-l aresteze și un copil. Mulțămirea credincioșilor, infuriată a tăbărit asupra ucigașului, bătându-l crunt și căutând să-l omoare. Numai cu mare greutate a putut fi eliberat din mâinile mulțimii și dus la închisoare.

Din cauza foamei și a sărăciei în câmpul nostru trăiau 14 șomeri (oameni cari n'au unde munci) din America, au desgroptat hoitul putrezit al unui animal mort de antrax și l-au mâncat. Unul din ei a murit, iar ceilalți sunt greu bolnavi. — Multă durere și sărăcie mai poate fi în lumea aceasta.

Hârtie din paie. Până acum hârtia se făcea din lemn și din cărpe. Azi s'au înmulțit însă foarte mult cărțile și gazetele, așa că fabricile de hârtie înghit mult material, mai ales lemn și sunt o adevărată pacoste pentru păduri. Ca să înlăture acest rău și să economisească material destul pentru fabricarea hârtiei, învățații americani s'au gândit să facă hârtie și din paie, de cari au în America foarte multe. După multă trudă ei au izbutit să fabriceze hârtie destul de bună și din paie, care poate folosi tot așa de bine ca și hârtia făcută din lemn.

Încă un ungar care s'a dovedit nu fi ungar. Între unguri sunt și au fost mulțime de inși cari au rămas nemuritori pentru poporul unguresc, dar cari n'au fost unguri. Așa de pildă marele politician Ludovic Kossuth care a fost slovac, marele poet Alexander Petőfi care a fost sârb, marele general

ban Hunyadi care a fost român, marele viteaz Paul Kintzel care a fost român, marele învățat Nicolae Oâh care a fost tot român, marele predicator și episcop Dr. Ottokar Proszka care a fost cehoslovac și alții mulți. Foarte mult se laudă ungerii cu marele compozitor muzical Francisc Liszt, despre care spun că a fost unger. Mai nou dnii profesori E. Wamers și Ștefan Csekey au dovedit, cu toată siguranța, că Francisc List a fost german get-beget, și anume moșul lui era aran lobag, iară tatăl său învățător. Iată așadar încă cu un unger mai puțin între nemuritorii neamului maghiar!

Prea multe războaie. Un profesor american a făcut o socoteală, în care arată că de 250 ani încoace au fost pe tot pământul nu mai puțin decât 1615 războaie. Cele mai multe războaie le-au purtat Spaniolii. Ei au avut la fiecare sută de ani câte 67 de războaie. Urmează Grecii cu 57 de războaie la sută de ani, Anglia cu 56 și celelalte țări cu mai puțin.

Mamă pedepsită pentru că nu și-a îngrijit copiii. Noul cod penal este foarte aspru și necruțător. Se amestecă chiar și în viața familiară și te obligă la împlinirea tuturor datorințelor. Așa zilele trecute judecătoria din Timișoara a pedepsit pe femeia Ana Kovarnic din Fratele, pentru vina de a nu și fi îngrijit copiii. N'ar strica să auzim cât de des că au fost pedepsite mamele cari nu și îngrijesc copiii, mai ales azi când sunt atâtea de aceștia!

Foc mare în Egipt. În zilele trecute izbucnit un puternic foc în țara Egiptului, în apropiere de orașul Cairo. Peste 400 de case au fost arse, rămânând mil de oameni pe drumuri.

Nouă raze de ale morții. Un învățat englez, din Londra, a descoperit un aparat cu ajutorul cărui se pot produce nouă raze ucigătoare de insecte. Razele sunt absolute nevătămătoare pentru om, însă în o jumătate de minut omorâă orice insecte (muște, molii, țânțari) ce ar întâlni în calea lor. Razele lucrează și în apă, așa că și peștii mai mici pot fi omorâți cu ajutorul lor. Cel puțin în forma aceasta vom putea scăpa de țânțari, șvabi și la orașe de ploșnițe sau stelnțe.

Un oraș atăcat de lupi. Pe un viscol umplut și o zapadă înaltă de mai bine de un metru, orașul Karaman din Turcia a fost atăcat de cenu mărâte haite infometate de lupi. Timp de două zile și două nopți, lupii au rătăcit pe străzile orașului, băgând în groază pe locuitorii prin urletele lor. Oricât au încercat jandarmii să-l alunge numai cu carbinele, n'au izbutit, așa că în cele din urmă au trebuit ca să ia mitralierele. Sute de lupi au fost secerați astfel de gloanțele jandarmilor. La Zindan patru vânători au fost mâncați de lupi.

Căsătorie americană. La noi nu se mai întâmplă așa ceva. Doar câte un flăcău de mai fură câte o fată, însă și aceasta de cele mai multe ori se întâmplă cu știria părinților și cu învoirea fetelor. În America, țara tuturor ciudașenilor, se întâmplă și de acestea, ca fata să fure pe fecior. Astfel se spune că fata unui mare moșier din Mexic era îndrăgostită de un tânăr chipeș numit Largo Libertad. Dar, spre durerea ei, frumosul tânăr nu-i avea grija. Nu voia să se însoare. Oricât a suspinat fata și i-a privit de galeș, oricât i-a rugat și părinții fetei să le fie ginere, tânărul nu se învoia odată cu capul. Răspundea la toate nu și nu. În fața acestei încăpăținări, tatăl fetei Don Carlos s'a hotărât să-i gine-

rească cu el. Zis și făcut. A înarmat o ceată de oameni cu puști și cu revolvere, au luat cu ei pe preotul satului și peste noapte au năvălit la casa tânărului cu pricina. Acesta, sculat din somn, în fața puștilor s'a dat prins. Legat și ferecat bine în lanțuri, a fost dus la biserică unde-l aștepta mireasa și nuntașii. Acolo vrând-nevrând a trebuit să spună da și căsătoria a fost făcută spre marea bucurie a domnișoarei.

La ce visează d. Hitler. Luând cuvântul în ședința Camerei franceze, deputatul Oberkirch a declarat că Germania numai pacea nu o dorește și că ceea ce visează dl Hitler este un stat german cu 92 milioane locuitori, dia care să facă parte toate neamurile germane.

Găștele îmbătate. O familie dela marginea orașului Riga, umpluse într-o zi mai multe sticle cu vin de mere. Drojdia rămasă a fost aruncată la gunoi. Aceasta a fost mănăcată de găștele casei, cari s'au îmbătat și au adormit cu toatele. Venind mai târziu pe la cotețul păsărilor, stăpâna casei își găsi găștele țapene. Crezându-le moarte, ea se apucă de le jumui de pene și fulgi, ca să fie paguba mai mică. Peste câteva ceasuri însă acestea s'au trezit și stăpâna casei le-a văzut pe toate goale, umblând și legănându-se prin curtea casei.

A fugit de acasă pentru a ajunge soldat în armata lui Franco. În ziua de 26 Februarie, poliția din Timișoara, a găsit ascuns pe oșta unui vagon al trenului București-Paris, un copil de 12 ani. Dăc la poliție el a mărturisit că se numește Ion Mesaroș, că are 12 ani și că a fugit dela părinții săi din Arad, pentru a se duce în Spania ca să lupte în armata generalului Franco. În buzunarul tânărului războinic s'au găsit trei lei cu cari el credea să ajungă în Spania. Toate planurile i-s'au năruit însă și, în loc de-a ajunge general în armatele Spaniei, va fi dos înapoi la părinți, acasă, unde va primi o bătaie bună pentru supărarea și necazul pricinuit.

Unul care și-a închiriat nevasta

Târgul acesta neobișnuit l-a făcut un sătean din părțile Făgărașului, Ion Pirău din comuna Ileni. Pană de curând el trăia destul de bine cu nevastă-sa, care-i adusesse o zestre frumoasă dela părinți.

La un pahar de vin se tulbură însă și mintea Românilui, ba dacă apuci să guști mai mult se schimbă de-a binelea.

Așa i-s'a întâmplat și lui Pirău. Într-una din zilele trecute s'a întâlnit cu prietenul și rubedenia sa Gh. Timboi. De bucurie s'au oprit la crâșma satului ca să mai cinstească puțin. Fiindcă nu se văzuseră de mult, au cinstit binișor așa că au cam luat la cap. Amețiți de beaură s'au gândit să facă ei un târg strânic, de care să se ducă vestea și în alte sate și să se mire toți câți vor auzi.

În râsul celorlalți săteni Ion Pirău a închiriat apoi pe nevastă-sa lui Timboi, pe timp de două zile, pentru suma de 1000 lei.

Treaba a mers de minune. Au bătut palma ca la orice târg și au poruncit să mai vie un rând de beaură, ca aldămaș. Nevasta lui Pirău nu s'a arătat însă prea mulțumită de târgul făcut, ci și-a adunat hainele și-a fugit la părinții ei, cerând unui avocat s'o despartă de soțul său.

Iată ce prostii e în stare să facă omul beat!

Mama e peana de scris, copiii sunt scrisoarea. De pe linii se cunoaște autorul.

Alegerea săminței

Dela sămânța pe care o aruncăm sub brazdă, în pământul atât de binecuvântat de Dumnezeu, atârână în mare parte rodul și belșugul sămănăturilor noastre. De aceea trebuie să fim cu mare băgare de seamă în alegerea semințelor și să sămănăm în totdeauna o sămânță sănătoasă și bună. Orice sămânță bună, începând cu cea de grâu, orz, ovăș, secară, porumb și sfârșind cu bostanul, cănepa și fasolea trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:

1. Să fie bine crescută.
2. Să fi fost bine păstrată
3. Să fie deplin sănătoasă
4. Să nu aibă mirosuri
5. Să nu fie mănăcată de insecte, gândaci, vermi
6. Să fie curată, fără buruienii
7. Să fie grea
8. Să nu fie spartă
9. Să aibă putere mare de încolțire
10. Să fie soi curat.

Un plugar harnic și cuminte se va strădui să aibă întotdeauna la sămănat o astfel de sămânță, ca și rodul ostenețelor lui la cules să fie mai mare și mai cu preț.

Sămânța aceasta bună aleasă încă din vară și păstrată bine, ferită de șoareci, umezeală și gândaci, înainte de sămănat trebuie probată ca să i-se vadă puterea de încolțire. Aceasta trebuie făcută pentru a ști cât să sămenezi, cât să mai adaugi la jugăr ca să poți avea o sămănătură deasă și frumoasă.

Proba de încolțire o poate face fiecare plugar acasă la el, căci este foarte ușoară și se face fără nici o cheltuială.

Pe fundul unei farfurii se așterne o foaie de hârtie sugătoare, pe care se pun 100 boabe din sămânța pe care vrem să o sămănăm, se acopere acestea cu altă foaie de hârtie sugătoare și se udă din când în când.

După câteva zile se poate vedea care boabe au încolțit și care nu. Se numără boabele cari n'au încolțit și ușor se va putea, și câtă sămânță trebuie să mai adaugi pentru a-ți leși sămănătura deasă.

La cucuruz trebuie să se aleasă încă de toamna știuleții și să se păstreze bine.

Se pot folosi toate boabele de pe talen, afară de cele dela vârf. Mulți folosesc de sămânță numai boabele dela mijlocul tulpinului, ceea ce nu e bine căci s'a dovedit, că cele mai bune sunt cele dela bază.

La sămănat se mai poate face și următoarea pregătire a seminței, dovedită foarte bună și folositoare.

Se toarnă sămânța într-un vas cu apă, în care s'a pus 30% sare și se mișcă, bine vasul. Sămânța, care n'are putere de încolțire, se ridică toată deasupra.

Prin aceasta se curăță și sămânța de pravul de tăciune și mălură care este pe ea.

Făcând așa la sămănat, întotdeauna vom avea o recoltă frumoasă și sănătoasă, dacă Dumnezeu nu dă secetă sau altceva.

Ing. Aug. Degan

Cărți nouă

Cärticica mirilor, de Iuliu Maior. Tipografia Seminarului, Blaj, 1937, 66 pagini, prețul 6 Lei.

O carte cu acest subiect poate că nici nu se găsește la noi la Români. Și când zic aceasta, mă gândesc la o carte de sfaturi creștinești pentru miri și pentru tinerii căsătoriți. Despre tinerii căsătoriți și despre cei ce vreau să pășească la această taină mare ne interesăm prea puțin sau poate aproape de loc.

În cărticica aceasta, a 15-a din șirul »Cărticilor Bunului Creștin«, părintele Maior se ocupă chiar de această însemnată chestiune.

După ce arată care este însemnătatea căsătoriei și foloasele ei, dă câteva sfaturi despre modul cum trebuie să se pregătească tinerii la căsătorie și cum să-și petreacă timpul înainte de căsătorie, când sunt numai logodiți.

Lămurește apoi, ce deosebire este între logodna simplă și solemnă, ce este căsătoria civilă, care este rostul ei și ce este căsătoria religioasă. Vorbește apoi despre curățenia în căsătorie, arată păcatele căsătoriilor moderne, cari, durere, că încep să pătrundă și la noi în lumea satelor, în unele părți.

Dă apoi prețioase sfaturi și reguli pentru tinerii căsătoriți. Arată dragostea ce trebuie să fie între tinerii soți și cum trebuie să fie o adevărată familie de creștini.

Cărticica aceasta, ca multe altele de acest fel, ar trebui cât mai mult răspândită în popor, căci este de mult ajutor preotului în misiunea lui. Prețioasele ei sfaturi ar trebui cunoscute de toți și mai ales de aceia cari voesc să înceapă o viață nouă, trăită în lumina evangheliei și a bisericii.

Este cel mai frumos dar ce se poate face tinerilor căsătoriți, de care se vor bucura apoi întreaga lor viață. (sb.)

Parohia gr.-cat. Iclânzel (Jud. Mureș)

Nr. 20—1938

Concurs

Cu data de 1 Aprilie 1938, se publică concurs pentru ocuparea postului de cantor pe lângă următoarele emolumente:

Șapte (7) jugh. pământ arător; circa 300 st. □ grădina; 1/3 din venitele stolare îndatinat.

Concurenții se vor prezenta până la 1 Aprilie în una din Dumineci la biserică și vor depune la Oficiul Parohial următoarele acte: 1. Diploma de cantor; 2. Extras de botez; 3. Certificat de serviciu și moralitate.

Cantorul ales va suporta toate impozitele, taxele și alte impuneri ale sesiunii cantonale și va restitui curatoratului taxa publicării concursului.

Iclânzel, la 22 Februarie 1938.

968 (1—2)

Curatorul bisericesc

De vânzare

mai multe varietăți de vițe altoite pe Rip. X Rupestris 3309

1. Rizling italian	1000 buc. à	2500
2. Pinot gris (Rulendi)	„ „ „	2500
3. Mușcat Ottonel	„ „ „	2500
4. Fetească regală	„ „ „	2500
5. Silvan roșu	„ „ „	2500
6. Silvan verde selecționat (Neuburger)	„ „ „	2500
7. Chassalas doré	„ „ „	3000
8. Afuz Ali (Dettier de Beyrouth)	„ „ „	500

Sâncel p. Blaj 946 (2—3) IOAN BĂRBAT

Nr. 3546—1937.

CONCURS

»Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român-Astra« Sibiu, publică concurs pentru 10 burse à Lei 1000 din fundațiunea »I. Petran«, cari burse se vor distribui elevilor români de la școlile de meserii (Licee industriale).

Cererile însoțite de certificatul școlar, cu ultimele note obținute în cursul anului școlar 1937—38 și certificatul despre situația părinților, vor fi înaintate comitetului central al »Asociațiunii«, Sibiu, str. Șaguna Nr. 6, cel mai târziu până la 26 Martie a. c.

Din ședința comitetului central al »Asociațiunii« ținută la 5 Februarie 1938.

Dr. Gh. Moga m. p.
vicepreședinte

N. Băila m. p.
secretar

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. G. 3653—1930

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 3653—1930 a judecătorei mixte Blaj în favoarea reclamantului Succ. Krausz Ludovic Szegő et. Comp. repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi din Blaj pentru încasarea creanței de 600 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Martie 1938 orele 15 p. m. la fața locului în Blaj, unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 porci țărcași și una culină de vară în valoare de 5600 Lei.

În caz de nevole și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj la 8 Februarie 1938.

953 (1—1)

Portărel ZAIȚA

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. G. 1474—1937

Publicație de licitație

Subsemnatul portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 1474—1937 a judecătorei mixte Blaj în favoarea reclamantului Lipovan Petru rep. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi din Blaj, pentru încasarea creanței de 2600 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Martie 1938 orele 17 p. m. la fața locului în Blaj-veza cartierul Berc unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 5 porci, una mașină de cusut și un dulap pt. haine în valoare de 4500 Lei.

În caz de nevole și sub prețul de estimare.
Dat în Blaj la 8 Februarie 1938.

955 (1-1)

Portărel ZAIȚA

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. G. 1068—1930.

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 1068—1930 a judecătorei mixte Blaj în favoarea reclamantului Banca Târnaveană S. A. Blaj repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi, Blaj pentru încasarea creanței reduse de 1949 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Martie 1938 orele 11 p. m. la fața locului în Glogoveș domiciliul armărilor unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 10 oi, 100 feldere cucuruz, 1 car pt. vite, 1 șură,

Tipografia Seminarului Teologic gr.-cat. Blaj

1 coșer, 2 cai și una căruță în valoare 21.500 Lei.

În caz de nevole și sub prețul de mare.

Dat în Blaj la 8 Februarie 1938.
962 (1-1)

portărel I. ZAIȚA

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. G. 3096—1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 3096—1937 a judecătorei mixte Blaj în favoarea reclamantului Andrei Keszegh, măcelar repr. prin avocatul Dr. Ludovic Enyedi din Blaj pentru încasarea creanței reduse de 707 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 9 Martie 1938 orele 17 p. m. la fața locului în Roșla de Secaș, casa No. 122 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 viș și 50 feldere porumb în valoare de 6000 Lei.

În caz de nevole și sub prețul de mare.

Dat în Blaj, la 9 Februarie 1938.
950 (1—1)

portărel ZAIȚA

Corpul Portăreilor Trib. Dumbrăveni

No. G. 2601—1937

Publicație de licitație

Subsemnatul Portărel prin această publică că în baza deciziei No. G. 2601—1937 a judecătorei mixte Blaj în favoarea reclamantului Banca Generală de Economie Sibiu rep. prin avocatul Dr. Emil Paacu din Blaj pentru încasarea creanței de 1800 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 Martie 1938 orele 15 p. m. la fața locului în Țapu, domiciliul urmărilor unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 1 cai, 130 feldere grân, 1 teasc, 1 vișel și 2 porci în valoare de 16 100 Lei.

În caz de nevole și sub prețul de estimare.

Dat în Blaj la 10 Februarie 1938.
973 (1—1)

portărei ZAIȚA

De vânzare o viie cu o suprafață de jugher în dealul viilor Băului

Informațiuni la ziar. 971 (1—1)

De vânzare

Un taur zimenthal bine dezvoltat. Prețul potrivit.

Adresa: Horhoi Gheorghe, Cergăul-mare 967 (1—1)

ANUNȚ

De vânzare o casă și un loc de casă în strada Petru Pavel Aron Informațiuni la Administrația gării zetei. 966 (1—1)

30 Numeri de probă din »Unirea Poporului« trimitem bucuroși aceloră cari ne cer printr-o carte postală.

Secretar de redacție: SEVER BĂRBAT